

Marijan Štancar

Deset pesni

PRVA

Ko se je rojstvo zakotalilo z neba,
so iz vode padali škrjančki,
lastovke so požirale žice -
nekje daleč za devetdevetkrat izgubljenimi gorami
je v deveto kralj m a t j a ž cepil drva;
o delavske množice - iz vas izrasli trebušniki
so postali vampniki vsega sveta!
Čemu se je že skotilo jutro?

Ah, da - za rojstvo; čigavo - m o j e v a š e - da ...

DRUGA

Uspešno uspešni uspešniki,
podrepno podrepni podrepniki -
klicajno klicajni klicajniki,
s a m o m a l i k i ...

Klecalno klecalni klecalniki,
samodržno samodržni samodržniki -
žvenketalno žvenketalni žvenketalniki,
meketalno meketalni meketalniki,
razprodano razprodani razpro(po)daniki -
vijugano vijugani vijuzniki -!

Meketno meketni meketniki;
ha-ha-ha, ha-ha-ho, ha-ha - haha - hi ...
Pobitno pobitni pobitniki.

TRETJA

V želu žela želela
je med med medu medlela,
da prej prejo prejela -
med žela med žela
v znak vznak bi medí ...

ČETRТА

Srebrne kobilice v očeh,
smeh mrtvih v dlaneh -
kristalne spomenike v zobeh
klopoče živ ž i v e po teh poteh,
ki so slovensko s l o v e n s k e v dnevih kot nočeh;
se jem - sejem sejem Boginje v mrzlih dneh,
spoznavnosti e n k r a t n e g a v lučeh ...

PETA

Sejem sejem v žlobudr žlobudranja
koder koder srcu uka že ukaže - úka že
nad koleni NAD, ko LENI - nad koleni-í !!!
Mi ni mini m i n i .

ŠESTA

V življenju je lažje zaplajati otroke, kakor ustvarjati
ljudi -
lažje je, kar izčrpata strast in siá,
kot pa vse življenje graditi č l o v e k a ;
resnično - tam z radostjo, tu z bolečino,
zakaj človeka ustvari šele trpljenje,
poplemeniti ga, mu daje v pridav
céno s t v a r j e n j a !

SEDMA

Nihče drug ne vidi temè,
nihče noče môre -
nihče ...

Vsak léga z jutrom v razore,
jaz sam le bojim se -
vsak sega drugemu v nazore;
jaz sam le iščem se -
vsak bega čez lastne obzore .

Škorpijonum - ti postaneš jim vse !!!

OSMA

O - lakota dejanja,
biti posiljen v obroč ljubezni;
pasivno svobodo izbereš in si zadušen,
brezosebna človeška prisila ...

Istovetna neučinkovita učinkovitost !

Integral smrti -
nezadušene, slavljene, opevane
l j u b e z n i .

74

DEVETA

V osupkih izraženi relativni družine
so okrh spoja - posum smisla biti;
bi ti hotel biti bít biti, ali v nebiv biti?
Kaj ti v podav prhni mik in čar,
skozi odpah razdñi se vrv časa plete -
o Pigmallion - grgrân se v občes gnete,
v krvi razsûv, razdân meso - misli objéd;
podjed se tuli v kvariplesk nad pododsev.

DESETA

Tam kjer plešejo sence
v samotne daljave prostranega nebá,
tam kjer veter maje zvezdne lestence -
je sonce v požiru duha;
sebe srečavam v njih,
ki so že davno mrtvi -
svoj jazno-jazni obraz .

75

